

Ο ΑΜΑΝΕΣ

Ἀπγορεύθη, λέει, ὁ ἀμανές. Πολὺ καλὰ. Σὰν νομοταγὴς πολι-
της δὲν ἔχω νὰ μιλήσω τίποτε ἐ-
ναντίον τῆς διαταγῆς ποὺ τὸν κα-
ταργεῖ. Ἦθελα ὁμῶς νὰ μοῦ πῇ
ὁ σκληρὸς νομοθέτης τί θ' ἀπογί-
νῃ τώρα μὲ τὸ περισσεύον μεράκι τῶν
εὐθυμούντων Ἑλλήνων. Διότι ὡς
γνωστὸν δὲν ὑπάρχει τίποτε μελαγ-
χολικώτερον ἀπὸ τὸ νὰ θλέπῃς ἀν-
θρώπους τοῦ λαοῦ ἐν εὐθυμίᾳ. Τὸ
λεγόμενον «γλέντι» εἶναι ἀπλῶς μία
εὐφημος ἔκφρασις. Εἰς τὴν πραγ-
ματικότητα πρόκειται περὶ πραγ-
μάτων ἀπολύτως πενθίμων. Μόλις
ὁ Ἕλλην φθάσῃ εἰς κατάστασιν
«εὐθυμίας», ἡ συνοφρύωσις τρικυ-
μίζει τὴ φάτσα του, τὰ βλέμματά
του γίνονται ἀπλανῇ, καὶ κάπου-
κάπου περιφέρονται ὑπόπτως ἐπά-
νω στὰ πρόσωπα τῶν συνευθυμούν-
των, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ συλλάβουν
μὴν ἀφορμὴν τῆς περιποθῆτος
«παρεξηγήσεως». Ὅλοι εἶναι θλο-
συροὶ, περίλυποι μέχρι θανάτου,
καὶ ἀγέλαστοι.

—*E6(6α !

Και πίνουν το κρασί, σοβαροί και αποφασιστικοί, περίπου με τον ίδιον τρόπον με τον οποίον θά έπιε και ο Σωκράτης το κώνειον.

«Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι λαοὶ πίνουν καὶ γίνονται εὐθυμοὶ, κάμουν χαρούμενες τρέλλες, μεταβάλλονται σὲ παιδιὰ, διασκεδάζουν μὲ λίγα λόγια. «Διασκεδάζουν». Ἑλληνικὴ ἢ λέξις. Θὰ πῇ «διασκορπίζουν». Τὶ γυρεύουν λοιπὸν νὰ διασκορπίσουν οἱ Ἕλληνες πίνοντας ; Τὸν καημὸν τοῦς. Τὰ ντέρντια καὶ τὰ θάσανα τῆς θιοπάλης. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅλως διόλου ἀντίθετον μὲ τὴν ἀξιεπάινον πρόθεσιν. Διότι μόλις τὰ ντέρντια καὶ τὰ θάσανα ποτισθοῦν δεόντως ἀπὸ κρασί ἢ ἀπὸ οὔζο, ἀχνίζουν, φουσκώνουν τὴν καρδιά, διαλύονται εἰς ἀτμοὺς περιπαθείας καὶ διουσιακῆς θλίψεως, ποὺ γυρεύουν διέξοδον. Τὸ μεράκι εἶναι ἡ συνισταμένη ὅλων τῶν θλιθερῶν περιπαθειῶν τοῦ Ἕλληνος. Ἐρως ἀνικανοποίητος, ἀνεργία, τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ, φιλότιμον πάσχον, γρίνα οἰκογενειακῆ, ὅλα μαζί. Εἶναι μία κατάστασις καταθλιπτικὴ, ποὺ διαστέλλει τὸν αἰσθηματισμὸν τοῦ καὶ τὰ πάθη τοῦ εἰς θύναμον ἐντάσεως πολλῶν ἀτμοσφαιρῶν. Καὶ αὐξάνει ὁλοένα ἡ πίεσις μαζί μὲ τὸ μεράκι.

Προσοχή λοιπόν. Κίνδυνος - θάνατος. Μή ἐγγίζετε γὰρ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἡ κατάστασις εἶναι κρίσιμος. Τότε ἀκριβῶς χρειάζεται μια διπλὴ ἀσφαλιστικὴ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν νὰ ξεθυμάνῃ συρίζων ὁ περισσεύων ἀτμός, διὰ νὰ μὴ γίνῃ ἡ μοιραία ἔκρηξις. Ὅπως συμβαίνει στὸ καζάνι τῆς μηχανῆς. Καὶ ἡ δικλείς ὑπάρχει. Εἶναι ὁ ἀμανές. Ἀνοίγει ἡ γλωσσοθυρίξ ὅταν τὰ γράδα ἀνεβθοῦν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ περίσσιο μεράκι ἐξέρχεται φλογερὸν, ἀχνίζον καὶ καλόν.

— "Αααάααάαααμμάααννν!

Ἐσεῖς νομίζετε πῶς εἶναι μουσικὸν ἐπιφώνημα ὑπὸ μορφὴν ἀτέρματος κορώνας. Ἀγία ἡ ἀγνοία σας ἀλλὰ παύσατε νὰ γελιέσθε. Αὐτὴ ἡ κραυγὴ ἐκ θαθέων, ἡ πλήρης θλίψεως, ἄλγους, ἀπογνώσεως, παραπόνου καὶ θόγγου ἐπιθανατίου, εἶναι οἱ περισσεύοντες ἀτμοὶ τοῦ μερακιοῦ, ποὺ διαφεύγουν ἀπὸ τὴν ἀσφαλιστικὴν δικλείδα. Δοκιμάσατε ἂν σὰς θασθῶ, νὰ πᾶτε τὴν ὥρα ποὺ ὀρύεται τὸν ἀμανέ του ἕνας μερακλῆς εὐρισκόμενος εἰς τὸ κέφι, νὰ τοῦ φιμώσετε τὴν τρομερὰν αὐτὴν κραυγὴν. Δύο τινὰ θὰ συμβοῦν τότε ἀφεύκτως. Ἡ ὁ φιμωθείς θὰ διαρραγῇ εἰς ἑκατὸν κομμάτια ὡς χειροβομβίδις, ἥ θὰ θγάλη τὴν κουμπουρά του καὶ θὰ σὰς φονεύσῃ. Τὸ ἴδιο θὰ συμβῇ καὶ ὅταν καταπιέσετε μὲ ὑπερφόρτωσιν ἀτμῶν τὸν λέβητα μιᾶς μηχανῆς, κλείνοντας τὴν ἀσφαλιστικὴν δικλείδα της. Ἡ ἔκρηξις θὰ ἐπέλθῃ ἀσφαλῶς μὲ τὴν θεβαιότητα ποὺ ἔχουν οἱ φυσικοὶ νόμοι εἰς τὰς δυναμικὰς ἐκδηλώσεις των.

Σήμερα διατάσσεται ἡ κατάργησις τοῦ ἀμανέ. Διατάσσεται δηλαδὴ τὸ κλείσιμο τῶν ἀσφαλιστικῶν δικλείδων τῆς ἐλληνικῆς «εὐθυμίας». Ἄν πραγματικὰ πρόκειται νὰ ἐπιδιωχθῇ μὲ κάθε τρόπο ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαταγῆς αὐτῆς, εἶναι ἀνάγκη νὰ προηγηθῇ μία ἄλλη, ἡ ὁποία νὰ καταργῇ τὸ πισοτί. Κάθε πισοτί ποὺ ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἐκρηκτικὸν μεράκισμα. Ἀλλως... Ἀλλως ὅς ἐτοιμασθῶμε νὰ θρηνήσωμε πολλὰ θύματα ἀπὸ τὰ ἐπακόλουθα τῆς καταργήσεως τοῦ ἀμανέ.

Εἶπον.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ